
Egy Internet-narkós vallomásai

A szerkesztőnek címzett olvasói levél,
az *Automatome (e-journal)* 1992. évi tavaszi számából

Kedves Anna B.!

Egy évvel ezelőtt a könyvtárunk dolgozóinak tartottak egy tanfolyamot az elektronikus levelezés használatáról. Azt mondták nekünk, hogy az e-mail remek dolog a magas telefonszámok elkerülésére, találkozók megbeszélésére, üzenetek küldésére különböző címekre, az ország vagy a világ másik végére, közös ebédelések időpontjának egyeztetésére, vagy például eszmecsere mindenféle emberekkel. Én akkor gondosan elraktároztam ezeket az információkat, de igazából nem próbáltam ki a dolgot mindaddig, amíg egy barátom nem mesélt a LAW-LIB elektronikus konferenciáról. Azt mondta, hogy ha kiprobálom, nagyon meg fogom kedvelni. Ez egy nagyszerű fórum arra, hogy gyors válaszokat kapjunk a legkülönbözőbb izgalmas vagy éppen unalmas kérdésekre, hogy lépést tartunk a I.FXIS, a WFSTLAW és egyéb adatbázisok fejlődésével, vagy csak egyszerűen megtudjuk, hogy más jogi könyvtárakban éppen milyen problémákkal birkóznak a kollégáink. Jól hangzott a dolog, úgy hogy feliratkoztam erre a listára.

Miután felvettem a LAW-LIB-re, annyira megtetszett, hogy elkezdtem feliratkozni más listákra is. Rájöttem, hogy sz rettek jó sok levelet kapni minden nap és válaszolgatni rájuk. Úgy éreztem, hogy elfoglalt vagyok, szükség van rám, és hogy "be vagyok hálózva". Beléptem különböző levelező csoportokba, csak hogy lássam, mi folyik rajtuk. Akkoriban még szinte mindent kinyomtattam. Különösen szerettem azokat a leveleket, amelyeknek a végén látványos szignók voltak (idézetek, "Bart Simpson"-képek, könyvek, épületek, országok rajzai stb.). Aztán elkezdtem új dolgokat is kiprobálni: például file-okat FTP-zni, a levelezőcsoportok tagjainak névsorát lekérni, a listák listáját letölteni, OPAC-okba bejelentkezni. Majd megtanultam az "emoticonok" használatát, és azokat is kiprobáltam! :-). Megvettem vagy anonymous FTP-vel letöltöttem minden valamirevaló Internet-kézikönyvet. Biztos Ön is ismeri őket: például a Zen and the Art of the Internet, a Hitchhiker's Guide to the Internet, a Navigating the Internet, a !@%: : The Directory of Electronic Mail Addresses & Networks. Azután még adatbázisokban is keresgéltem, hogy még többet

.....

találjak, mint például az Arms-félc Using the National Networks: BITNET and the Internet. Továbbá megszereztem a Barron- és a St. George-katalógusokat az Interneten elérhető könyvtárakról. Megvan még többek között a Directory of Electronic Journals, Newsletters and Academic Discussion Lists, sőt még a New Hacker's Dictionary is.

Azután észrevettem magamon, hogy amikor távol vagyok a gépemtől, elkezdek aggódni – lehet, hogy éppen most kapok levelet? Nem felejtettem el ennek és ennek válaszolni? Nem kellene egy levelet küldeni X-nek YZ-ről? Amikor bementem dolgozni, az első dolog mindig az volt, hogy megnéztem az elektronikus postafiókomat. Később már egész nap bejelenkezve hagytam a terminálot, hogy könnyen ellenőrizni tudjam a leveleimet minden alkalommal, amikor visszamegyek az irodámba, miután befejeztem a telefonálást, mielőtt belekezdek valamilyen új munkába, miközben csinálom valamilyen munkát (egy rövid kikapcsolódás kedvéért), vagy csak azért, hogy hátha éppen most akar valaki sürgősen elérni engem e-mailen... Néha – olyan napokon, amikor különösen magam alatt voltam és egy kis "beszélgetésre" vágytam – elküldtem egy "REVIEW" parancsot valamelyik LISTSERV-nek, mert erre gyorsan kaptam egy válaszlevelet. Szerettem leveleket kapni. Jó érzéssel töltöttek el. Különösen szerettem a gép hangszórójának "beep" hangját, amely egy új üzenet beérkezését jelezte, miközben én éppen egy elküldendő levelet írtam.

Ha éppen nem várahoztak levelek a postafiókomban vagy csak kevés üzenet volt benne, amikor megnéztem, akkor nyugtalanság vett rajtam erőt, és elkezdtem olyan leveleket kiötleni, amelyeknek hatására majd új (válasz)levelek szülehetnek. Mi lenne, ha feltennék egy kérdést a LAW-LIB-en, amely elég általános és könnyű ahhoz, hogy egy csomó ember válaszol rá? Esetleg egy enyhén vitatható megjegyzés Shepard vagy West elmékedéseire, vagy...? Mikor elküldtem a levelet, elkezdtem aggódni, hogy nem hangzik-e nagyon hülyén; nem kellett volna engedélyt kérnem, mielőtt továbbítom valaki másnak a szövegét; nincs-e olyan hatása, mintha a mi könyvtárunkban dolgozó emberek nem tudnának olyasmiről, amit illene tudniuk; nem lehet-e bántó valaki számára; nem fog-e rólam egy olyan kép kialakulni, mint akinek nincs jobb dolga, mint e-mail leveleket küldözgetni? És ha válaszoltam egy levélre, akkor az illető visszaválaszolt, mire én ismét válaszoltam, erre ő... Ezeknek az üzeneteknek a nyilvántartása egyre bonyolultabbá vált, de amikor éppen nem jöttek, azt még nehezebben viseltem.

Na jó, akkor "sült halat" játszom. Rendben van, nem fogok küldeni egyetlen levelet sem a LAW-LIB-re vagy más listára egy egész hétig. De egy idő után meguntam csak mentgetni, törölni meg kinyomtatgatni a bejövő leveleket. Azon vettem észre magam, hogy már korábban letöltött file-okat FTP-zek újra, naponta három-négy "REVIEW"-parancsot küldök el, hogy lássam, aznap kik iratkoztak fel a listákra. Lehoztam az új "List of lists"-listát, hogy újabb levelezőcsoportokat találjak, amelyekbe beléphetek. Azután ilyen dolgokkal kísérleteztem, mint a felküldés, letöltés, e-mail-küldés az USA-n kívülre más levelező rendszerekbe, újabb "emoticonokat" tanultam meg, az e-mail címek katalógusaiban keresgéltem, külföldi OPAC-okat hívtam fel, mindenféle adatbázisokba beléptem az Interneten keresztül, rászoktam a Usenet newsgroupok olvasására. A legjobb pótszernek az bizonyult, hogy az e-mail listákra küldött levelek helyett a LISTSERV-nek frogattam parancsokat. Egy LISTSERV ritkán mondja azt neked, hogy túlzásba viszed a dolgot; nem szid össze, mert pocskékolod a papírt és az idődet; és nem kérdezi meg, hogy mi a jó égnek kell neked az az információ, amit kértél tőle. (Csak egyetlenegyszer írt vissza egy mail

.....

server, hogy túl sok mindent kértem le aznap, várjak kilenc órát, és azután próbáljam meg újra!)

Azzal, hogy én nem küldtem levelet, nem csökkent az az idő, amit az elektronikus postám rendezésével töltöttem (törölni, elmenteni egy gyűjtőfile-ba, kinyomtatni, lefűzni a nyomtatásokat), s közben ugyanúgy nyugtalankodtam a bejövő e-mail levelek miatt és a sok elhasznált printerpapír környezeti hatása miatt. Elhatároztam, hogy kidolgozok egy heti menetrendet a file-ok kiválogatásának és kinyomtatásának időpontjára, valamint egy szigorú szabályrendszerrel az elmentendő és a törlendő levelek szétválogatására. Egyszerűen nem fogom megnézni a postámat egy egész hétig! Rövidesen észrevettem, hogy azon jár az eszem, vajon milyen érdekes levelezés megy most a PACS-L vagy a GOVDOC-L vagy a LIBREF-L listákon, amelyből kimaradok, vagy hogy mi van, ha valamelyik kollégám éppen most próbál kétségbeesetten elérni engem e-mailen valamilyen fontos kérdéssel, amelyet már tegnap meg kellett volna válaszolni. Arra is figyeltem, hogy az e-mail zsargon és az ottani szokások kezdenek beszivárogni az írógéppel és a szövegszerkesztővel írt szövegeimbe is. Már nem úgy húzok alá, mint más normális emberek. Rengeteg "smilie"-t használok. "Posta" helyett "snailmail"-en küldöm a hagyományos leveleimet. A "durva beszéd" az nálam "flaming". És nagybetűkkel "KIABÁLOK".

Mostanra már minden olyan listát kipróbáltam, amelynek bármilyen távoli köze van a jogi könyvtárossághoz. Naponta kb. 100 levelet kapok. De ez még mindig nem tűnik elégnek. Alacsony forgalmú napokon egészen levert vagyok. Kezdek kifogyni az új dolgokból, amelyeket e-mail vagy Internet kapcsolat útján még el lehet érni. Már szinte mindent kipróbáltam. Egyre nehezebb lesz kielégíteni magam azzal az e-mail adaggal, amelyet naponta kapok még így is, hogy mindenféle listán rajta vagyok. Lassan elérek egy határt, amikor a még több és több elektronikus levél sem tesz már boldoggá. Nem tudom mit próbálhatnék még ki. Hallottam például, hogy vannak e-mail/fax-átjárók. Vagy az ember most már belebeszélhet egy hangos üzenetküldő rendszerbe és meghallgathatja, ahogy a számítógép felolvassa neki az e-mail leveleit. Hát nem tudom. Azt is megpróbáltam, hogy egyenként leiratkozom a listákról, hátha így fokozatosan le tudom magam szoktatni arról a sok levélről, amelyre naponta szükségem van. Azzal is kísérleteztem, hogy "nomail"-re állítom a listákat, de mindig újra és újra feliratkozom rájuk, vagy visszakapcsolom "mail"-re őket, mert egyszerűen nem tudok szembe nézni azzal a helyzettel, hogy nem kapok e-mail üzeneteket egyáltalán.

A munkámban is egyre rosszabb a helyzet. Már annyira elfajultak a dolgok, hogy egész nap mást sem csinállok, mint e-mailt olvasok és írok, file-okat töltök le, letárolom, rendezem, iktatom, és kinyomtatom őket. A telefonhívásokra már jó ideje nem válaszolok. Egyszerűen nincs rá időm. A munkatársaimmal sem beszélgettem már hónapok óta. Mindent elektronikus postán kérek és küldök. Az emberekkel már csak e-mail útján beszélek. Fekszem az ágyamban éjjel és azon aggódom, hogy egy nap megszüntetik az e-mail postafiókomat. Egyszerűen nem tudom az életet e-mail nélkül elképzelni. Már a barátaimat sem láttam egy ideje, különösen mióta itthonra is vettem egy gépet... Segítség!

EGY DROGOS HOBOKENBŐL

.....

Kedves Drogos !

Köszönet a tanulságos levélért. Kevés ember ismerte még fel ezt az egyre jobban terjedő társadalmi betegséget, és még kevesebbnek van bátorsága, hogy megossza másokkal az élményeit egy ilyen személyes kérdésben.

Az első dolog, amit ebben a helyzetben tehet, az, hogy beismeri magában: "Van egy problémám". Ezután különböző lehetőségei vannak.

Biztos vagyok benne, hogy önöknél Hobokenben is van néhány kiváló e-habilitációs intézmény. Keressen ilyeneket a helyi telefonkönyvben – valahol a hegyekben talán – messze, messze az elektromosságtól.

Esetleg olvassa el Mark E. deMail néhány írását a témáról, aki többek közt azt tanácsolja, hogy ha az ember meghallja a BITNET üzenetek kellemes "beep" hangját, gyorsan dugja be az ujját a modemébe vagy szaladjon át a könyvtári biztonsági rendszer kapuján.

Továbbá, a tudósok kimutatták, hogy egy bizonyos e-nzim szabadul fel a szervezetben az e-mail üzenetek fogyasztása során, melyet mesterségesen is lehet pótolni. Javaslom, hogy keresse fel az orvosát, és kérjen tőle egy ilyen (k)e-mail(ó) pótszert.

Kedves Drogos – Önre nehéz küzdelem vár, de a legfontosabb dolog, amit nem szabad elfelejtenie, hogy ez csak egy betegség. Ön ettől még normális. Sokan közülünk átéltek már hasonló nyavalyát. Esetleg vegye fel a kapcsolatot valamelyik önszolgáltató csoportunkkal, ahol kigyógyult sorstársaival levelezhet (elérhető az ABANET gép listserver-én).

Üdvözlettel!

Anna B.

FORDÍTOTTA DRÓTOS LÁSZLÓ